

NO99

teater | www.no99.ee

ETKNRLP

november-detsember 2013

NO54

Kolmapäev

Lagle

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sest Lauri Laglel on valminud kolmas lavastus Teatris NO99s. "Kolmapäev" on Lagle uusim lavastus, kus fookuses pole erinevalt tema eelmistest lavastustest enam meie argielude kangelased, üleinimlikke sooritusi tegevad uljaspead, vaid on tavaline inimene keset oma kolmapäeva.

Kuid milleks jutustada niisama lugu "tavalisusest"? Seda tehakse palju, kuid Lagle on siiski teise puudutusega lavastaja. Tema otsib ka banaalsuses tõstetust, ka mures lootust, ka rutiinis rõõmu. Ta on tänaseks olnud pea kaks kuud ühes ruumis koos nelja naisterahvaga ning uurinud koos nendega, mis see on, mis teeb tavalisest kolmapäevast kolmapäeva. Mis juhtub? Miks midagi kunagi ei juhtu? Mis meelde tuleb? Mida teha tahaks? Mida süüa, mida juua, kellega rääkida? On üldse kellegagi rääkida? Ja ennekõike: mis rütmis lööb süda kõigi nende küsimuste küsimise ajal?

Kui lavastaja neil päevil teatri koridorides vastu tuleb, rõhutab ta kogu aeg: "Kolmapäev" on helge lavastus. See on äärmiselt oluline. Vaja on leida õiged sõnad, et mitte muutuda argipäevast kõneledes tatiseks, mitte jääda sinna argisesse kinni, kuid leida just selles igavas ja rutiinses üles võimalused, kuidas näha oma elu kui ammendamatu elujanu kaevu. Sellest tuleb väga ilus lavastus. Tundlik, karge. Ilus. Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja ja kunstnik Lauri Lagle

Kostüümikunstnik Ene-Liis Semper

Muusikaline kujundus Mihkel Tomberg, trupp, Hendrik Kaljujärv

Valguskujundus Siim Reispass

Laval Eva Klemets, Inga Salurand ning külalistena Kaie Mihkelson (Eesti Draamateater) ja Mari Abel (Von Krahli Teater)

Esietendus 2. novembril Teatris NO99

Etendused 4/5/6/21/22/23 novembril ja

10/11/13/14/16/27/28 detsembril.

6. novembril ja 11. detsembril eelneb etendusele sissejuhatus.

NO58

Ilona. Rosetta. Sue

Kaurismäki/Dardenne/Kollek/Nübling/Semper

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sellepärast, et vaid neljal õhtul on veel võimalik näha tänast rahvusvahelist teatrit. "Päris sellisel viisil ei lavasta ükski eesti lavastaja. Midagi on seal ääretult teistmoodi," kirjutas kriitik pärast esietendust.

Sebastian Nübling on kuulus, hinnatud jne – aga me ei palunud tal sellepärast meiega koostööd teha. Põhjuseks oli Nüblingi lavaline keel. Ta tahab kõnetada nüüdisaegset inimest, pöörates samas detailset tähelepanu igale lavalisele hetkele. Proovisaalis ta sätib, timmib, otsib, eksperimenteerib. Kuidas leida parimad võimalused atmosfääride vaheldumiseks, sulamiseks, kasvamiseks? Kuidas tekitada laval säärane olukord, kus korraga toimub väga palju ja ikkagi on üks asi fookuses – mingi meeoleolu, mingi mõte? Kuidas leida õiged kujundid, andmaks edasi koosolemist, üksindust, poliitikat?

Lavastuses mängivad ka näitlejad Saksamaalt ning Kongost. Nende sõna- ja kehakäsitlus kannab saksa teatri parimaid traditsioone, samas kui kongolanna plahvatuslikkuses on hoopis vastupidine alge. Ja nende kõrval Marika Vaarik, Mirtel Pohla, Rasmus Kaljujärv, Gert Raudsep ja Tambet Tuisk, kelle koosmäng, partneritaju, mänguregistrite vahetamise oskus ning tahe leida inimlikkus igas külmas hetkes on kogu Euroopas – nii räägib *word on the street* – täiesti ainulaadne. Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja Sebastian Nübling
Kunstnik Ene-Liis Semper
Muusikaline kujundaja Lars Wittershagen

Laval Mirtel Pohla, Marika Vaarik, Rasmus Kaljujärv, Gert Raudsep, Tambet Tuisk (Eesti) ja Steven Scharf, Wiebke Puls, Sylvana Krappatsch (Saksamaa) ja Starlette Mathata (Kongo).

Etendused 5/6/7/8 novembril. Kõigile etendustele eelneb sissejuhatus.

NB! Etendused Salme Kultuurikeskuses!

NO57

Enesetapja

Erdman/Ojasoo/Semper

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sest “Enesetapja” on lavastus, kus on esil kirk elu ja oma eriala vastu. Kuigi morbiidse pealkirjaga, on Nikolai Erdmani 20ndatel kirjutatud tekst plahvatuslik elujaatus. Näidend valmis ajal, mil revolutsioonivaimustus oli veel alles, kuid tema hääbumine koputas juba uksele. Sel hetkel küsib üks mees: mille nimel elada?

“Enesetapja” tegelaste galerii, kes vajub ustest sisse ning nõuab enesetapjalt õige ideoloogilise valiku tegemist, on naeruväärne ja julm. Üks tüüp veidram kui teine: kes võitleb intelligentsi, kes armastuse, kes tööstuse nimel, kuid vahendeid valivad kõik. Keegi neist pole valmis pead pakule panema, küll aga ollakse essad, kui on vaja ohverdada keegi teine.

Väljend “kirk oma eriala vastu” tähendab aga viisi, kuidas näitlejad mängivad. Lavakunstikooli XXVI lennu tudengid on juba lehtedes kiita saanud. “Erdmani särav tekst nõuab karakteriloomes oskust ja seda üliõpilased demonstreerivadki,” kirjutab näiteks Jaak Allik, kes on hoidnud kätt Eesti teatripulsil üle poole sajandi. Ja tõesti. See näidend on näitlejate suur väljakutse. Niisama patseerima pole mõtet tulla. Sa pead suutma mõjuda tõsiseltvõetavalt ja samas naljakalt, sa pead välja joonistama karakterile iseloomuliku ja samas kogu aeg üldistama, sa pead mõjuma inimlikult ja samas mängima traagilist farssi. Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja Tiit Ojasoo

Kunstnik Ene-Liis Semper

Laval Jaanika Arum, Markus Dvinjaninov, Marian Heinat, Linda Kolde, Rea Lest, Jörgen Liik, Roman Maksimuk, Veiko Porkanen, Helena Pruuli, Jarmo Reha, Reimo Sagor, Simeoni Sundja, Ragnar Uustal, Kärt Tammjärv ja Linda Vaher

Etendused 29/30 novembril ja 9/10/11 detsembril Vene Teatris, 27. novembril Paide Kultuurikeskuses ja 5. detsembril Vanemuises. 29. novembril ja 9. detsembril eelneb etendusele sissejuhatus.

NO59

samm lähemale

Kangro/Lehmen/Kerikmäe

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sest “samm lähemale” on lavastus, kus vaataja satub teise maailma. Tõesti-tõesti, see pole öeldud niisama pidulikult. Teine maailm tähendab antud juhul maailma, kus aeg liigub teistmoodi kui argielus ning ruum saab mingid kummalised mõõtmed. Korraga ei seisa me nagu lambakari vahtimas oma elude pimedusse, vaid vaatame üksteisele otsa ning meile näidatakse, kuidas on kõigest hoolimata võimalik jõuda teise inimeseni.

See ei tähenda aga osalusteatrit. Mart Kangro lavastuses kõnelevad näitlejad meile isiklikke ja vähemisiklikke lugusid, mis võiksid juhtuda meie kõigiga. Need lood on vaimukad, kerged, mitte liiga diibid, kuid samas ei ole nad jutustatud ka niisama – me tunneme neis ära end ja oma elu. Ning siis korraga jutustamine katkeb, näitlejad liiguvad kuidagi väga huvitavalt, ruum täitub erinevate energiatega tundlikust sportlikuni, ning tekivad atmosfäärid, mida vaadates sa mõtled: oleks, et see ei lõppeks kunagi.

“samm lähemale” on suutnud pealtnäha võimatut. Saalis istuvad nii noored kui ka vanad, pileteid küsivad inimesed, kes kunagi NO99sse pole varem tulnud, aga ka meie püsiaustajad on kohal. Kõik on leidnud sellest lavastusest midagi. Inimliku kontakti. Läheduse. Igatsuse täitumise. Lõpuks ometi igatsuse täitumise. Sammu lähemale.

Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja Mart Kangro (koos Thomas Lehmeniga)
Laval Markus Dvinjaninov, Jörgen Liik, Roman Maksimuk,
Veiko Porkanen, Jarmo Reha, Reimo Sagor, Simeoni Sundja ja
Ragnar Uustal

**Etendused 8/9/11/12 novembril ja 3/4 detsembril.
11. novembril ja 3. detsembril eelneb etendusele
sissejuhatus.**

NO65

Suur õgimine

Lagle/Kõiv

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sest “Suur õgimine” on lavastus, kus vaataja kohtub ühe totaalsete teoga. Neli inimest on otsustanud argiste tegevuste käestpudistamise asemel teha midagi lõplikku ja täielikku. Nende arvates on selles jõudu ja poeesiat, elujaatust ja otsustavust. Ja nagu kõigi totaalsete tegudega: kui otsus on juba tehtud (aga see on tehtud enne kogu loo algust), omandavad inimesed mingi kummalise kerguse, tõstetuse, läbipaistvuse.

Lauri Lagle lavastus toob vaatajani neli inimest, kes õgivad. Kuid õgimine pole räpakas, robustne, toores. Vastupidi: see on esteetiline. Ilus ja karge, puhaste vormidega ja seetõttu väga naljakas. Eluvalu asemel suhtlevad inimesed üksteisega hoolitsevalt, teineteisele tõstetakse ette uusi ja uusi portsjone ning kui kellelgi on mõni sügavam traagiline probleem, on teised teda toetamas. Sest siis taas: tegelaste kummaline kergus, tõstetus, läbipaistvus.

Vastukajade põhjal otsustades on lavastus tekitanud paljudes tunde, et elamine on kergem, kui nad seni arvasid. Kuid see tunne ei tule niisama lihtsalt, läbi ihhihi ja ahhahaa. See tunne tuleb siis, kui ollakse vaadanud kaks tundi nelja inimese pingutusi teha midagi lõplikku. Säärane võimalus heita pilk inimese katsetele ületada enese suurimaid hirme jätab tunde, et võib-olla polegi me üksinda. Võib-olla on alati kusagil keegi veel, kelle jaoks õgimine pole eesmärk, vaid vahend. Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja Lauri Lagle

Laval Marika Vaarik, Eva Klemets ning külalistena Margus Prangel ja Priit Võigemast (Tallinna Linnateater)

18/20 detsembril.

18. detsembril eelneb etendusele sissejuhatus.

NO63

Pedagoogiline poeem

Ojasoo/Semper

Kell on kuus. Tööpäev on lõppenud, loengud on läbi. Oled veidi väsinud. Miks minna teatrisse? Sest “Pedagoogilise poeemi” kõik stseenid olid noorte enda tehtud,” ütleb lavastaja Tiit Ojasoo. “Ma pole öelnud, et tehke nii või naa. Me kasutasime mõistet “emotsionaalne venitamine”. Kui sa iga päev rahulikult istud, siis sa ei saagi aru, et suudaksid spagaati teha. Sa pead end treenima ja nii on ka teatris. Esimeste pisarate valamiseks pead sa väga-väga isiklikuks minema, 250. pisarate valamiseks enam ei pea. Aga sa ei saa teha nii, et sa mitte ükski kord ise ei nuta, aga pisarad voolavad. Jah, sibulaga saab, aga ilma ei saa.

“Pedagoogilises poeemis” minnakse tõsiselt isiklikuks, minnakse üksteise perekondade kallale jne. Nad pidid sinna oma südame sisse panema ja arvestama sellega, et iga sõna, mida sa välja ütled, muudab maailma. Igal õppeprotsessil on oma kooliraha ja see kooliraha tuleb ära maksta.”

Ja nii ongi. Iga sõna võibki muuta maailma. Iga tegu, iga tunne, iga mõte. Seda enam tuleb iga tegu, tunnet, mõtet ja sõna hoida. Siin lavastuses seda tehakse. Selle kõige tõttu tasubki tulla kella seitsmeks teatrisse.

Lavastaja Tiit Ojasoo
Kunstnik Ene-Liis Semper

Laval Jaanika Arum, Markus Dvinjaninov, Marian Heinat, Linda Kolde, Rea Lest, Jörgen Liik, Veiko Porkanen, Helena Pruuli, Jarmo Reha, Reimo Sagor, Simeoni Sundja, Ragnar Uustal, Kärt Tammjärv, Marika Vaarik ja Linda Vaher.
Kõik peale Marika Vaariku on Lavakunstikooli XXVI lend.

14/15 novembril.

21/22 novembril Moskvas NET-festivalil ja

25. novembril St. Petersburgis, Bolšoi Dramatitseskii Teatr

14. novembril eelneb etendusele sissejuhatus

NO56

Kunstikool

Kell on kümme õhtul. Oled ammu koju jõudnud. Tahaksid raamatut lugeda ja siis magama minna. Miks vaadata veel telekat?

Sest sealt tuleb viieminutiline saade nüüdisaegsest kunstist. 2013. aasta suvel siirdus NO99 ekipaaž mere äärde. Kui saabus õige öö, seati üles suur ekraan, ekraani ette astusid üksteise järel 15 lektorit ning ekraanile nüüdisaegse kunsti teoseid näidates selgitasid nad, miks üks või teine kunstiteos on lahe. Kokku sai sellest 15 loengut nüüdisaegsest kunstist. Ja ära karda. Need pole keerulised. Rasked. Siin ei eeldata, et sa teaksid, misasi on pintsliilööök või dekonstrueeriv narratiiv. Siin püütakse kunsti vaadata nii, nagu seda vaatab inimene meie keskelt – meie ise.

“Kena ja elegantne, parajalt doseeritud intellektuaalsust ning emotsiooni, hetketi tuleb sõna otseses mõttes pisar silma. Illus.”

Mikk Salu, ajakirjanik

Sellepärast tasubki telekas lahti teha.

Igal pühapäeval kell 22.00 ETV eetris.

Teatriprobleem 1982

Vastused ajakirja Teater.Muusika.Kino küsimusele “Milles näete kõige valusamat probleemi meie teatrielus? Kuidas oleks võimalik asja parandada?”

Ilmunud ajakirjas Teater.Muusika.Kino nr 3/1983.

Eino Baskin

Muret teeb noorte näitlejate ebaprofessionaalne ettevalmistus. Pean seda kõige valusamaks probleemiks meie teatrielus. Olen nüüd peaaegu kolm hooaega noortega mässanud ja pean mainima, et nii puist, nii kahvatut, nii inertset näitlejat kohtab haruharva. Puudub elementaarne teatrietika, distsipliin ja mis peamine – **armastus teatri vastu**. Miski pole püha, teater pole tempel, vaid jaama ooteruum, kus igaüks ootab oma rongi. Keegi ei viitsi midagi teha, mõelda, välja pakkuda. Kõik ootavad, et neile tehtaks lausa puust ette. Kui ettegegija on võimekas, fantaasiaga, siis saabub rahuldav resultaat, kui ei, siis on asi lihtsalt ära tehtud.

Vanad lähevad ära, aga tugevaid noori on üksikuid ja needki on oma täheleendu juba maha mängimas. Kahtlemata on ka väga andekaid, aga neid võiks olla rohkem. Teatritegemine pole ainult proovi ja etenduse tegemine. Näitleja peab tundma professioni kõiki saladusi. Valgus, heli, dekoratsioon, riputised, butafooria, publiku maitse, üllatused, pausid, köha saalis kõige vaiksemas stseenis, vahelehoiked, suur lavakarp, väike distants publiku ja näitleja vahel, partneri austamine, küünarnukitunne mängu ajal. Sõnatehnika, puänt ja selle osatähtsus lauses, stseenis, monoloogis. Rõhuline ja mitterõhuline sõna.

Praegu tuleb selleks, et näitlejat lavale lasta, selgitada talle veel 2-4 aastat pärast lavakunstikateedri lõpetamist teatri ABC-d. Ei või tulla esietendusele 10 minutit enne tüki algust. Ei tohi grimmis ja kostüümis käia publiku vahet. Ei tohi ignoreerida kumardust ja publiku väljakutseid. Tuleb oma ülikond korralikult puu peale panna ja veel palju muud.

Ma ei süüdista kedagi konkreetselt. Ma lihtsalt armastan teatrit ja valutan tema pärast südant.

Evald Hermaküla

Arvan, et meie teatrielu kõige valusamad probleemid on täpselt samad, mis kogu meie ühiskonna kõige valusamad probleemid. Asja on võimalik parandada usu, lootuse, armastuse ja igapäevase tööga.

Aleksandr Iljin

Kõige valusam probleem on minu meelest r a h a:

- a) teatrimajad,
- b) lavade rekonstrueerimine,
- c) lavastussummad,
- d) näitlejate palgad,
- e) lavastusala töötajate palgad,
- f) uute annete pealekasv.

Minu meelest ei ole need asjad parandatavad.

Eri Klas

Teatritegijate töö tasustamine. Minu arvates peaks määrama näitlejatele minimaalse palga, mis korvaks lavastust ettevalmistava töö ja proovid. Esinemised ise aga oleksid vastavalt tarifikatsioonile iga etenduse puhul lisatasustatud. See tekitaks peale kõige muu ka materiaalse huvi esineda koduteatris. Samaaegselt raskendaks see kasvamast enesega rahulolu samblal ja tekkinud tuuletõmbus tekitaks vaikselt soojal kohal istujaile hirmu.

Arne Mikk

Oleks vaja väga regulaarselt organiseerida teatrikollektiivide külalisreise vennasvabariikidesse ja välismaale, sest see on mõõduvõtmiseks ja vormispüsimiseks hädavajalik. Me ei kujuta ju ette, et juhtivatel spordialadel piirduksid võistlused ainult vabariigi esivõistlustega?

Viljo Saldre

Nõrk koht eesti teatris? Plahvatusliku kunsti-, mõtte-, veendumusliku jõu puudumine enamikus lavastustes.

Tamara Solodnikova

Minu arvates asendatakse teatris tihtipeale kõige teravamad ühiskonda erutavad probleemid pisiteemadega, mis on paisutatud võltsgloobaalsete mastaapideni. Tegelikku peegeldamine ei ületa enamikus lavastustes minu arvates kolme protsenti. Siit siis kangelase kui tõde kandva isiksuse puudumine. Teatris saab kurjus otsekui laste muinasjutus peaaegu alati oma teenitud karistuse, mis, nagu teada, ei ole veel sugugi tegelikkuse peegeldus (elu pole kaugeltki muinasjutt). Pealegi on teatris juurdunud tendents uputada vaataja vastuoluliste küsimuste kaskaadi, millele teater ise pole võimeline vastama. Sellest ka vaataja usaldamatus, mis omakorda sünnitab ükskõiksust kunsti vastu. Teater peaks vastama oma põhiülesandele: tõepäraselt peegeldada kõige olulisemaid probleeme ühiskonna elus. Teater peaks andma ümbritsevale tegelikkusele objektiivse hinnangu, tõstatama elu enese teravaid küsimusi ja teater peaks o s k a m a neile ka vastata, täites sellega oma kõige tähtsamat funktsiooni – kasvatada inimeses vaimsust.

Urve Tauts

Üks valusamaid probleeme on akustika. "Estonia" laval on teatud surnud punktid, kust tekst ega hääli ei kandu täisväärtuslikult kuulajani. See on olnud kõneaineks juba 25 aastat. Olime H. Krummiga akustiliste probleemide katsejäresteks, kuid seni pole midagi paremaks muutunud, pigem halvemaks. Halb akustika sunnib häält forsseerima. Ega asjata karda draamateatri suurepärased näitlejad, kes valitsevad ideaalselt sõna, etendusi meie laval. Ma loodan, et järelkasvul on siiski võimalus laulda paremates tingimustes. Kahtlemata on meie teatritele suur au, et saalid on publikust tulvil. Samas on meie maja loominguliste töötajate jaoks täielik probleem pääseda vaatama etendusi, sest puuduvad näitlejate jaoks reserveeritud kohad. Oma tööajast kassajärjekorras pole ka võimalik seista, ja sellestki poleks abi, sest suuremalt osalt on saal antud kollektiivtellimustele. Nendele probleemidele ei näe ma lahendust.

Raivo Trass

Näitleja tehnika, rolli loomine, näitejuht ja töö proovisaalis. Momendil on meil teised nõudmised kui kümmekond aastat tagasi. Nüüd räägime rohkem ja avalikult tehnikast, sõna ja kõne kängumisest, rolli loomise oskamatuses. Ja ehk tagatipuks tuleks nimetada ka teatreis kadunud ametit – näitejuhti, keda oleks taas väga vaja kui näitlejate abistajat proovides, lavastaja, teksti ja näitlejaloomingu vahemeest, nn. musta töö tegijat. Nüüd teeb kõik lavastaja ise – mõtleb välja, seab ära, mängib ette jne. jne., ning lõpuks saab kiita-laita selle eest, et kõik rollid on lavastaja moodi.

Peale teatrielu korraldavate ja abistavate instantside tegevuse on oodatav m u u t u s vahest ikka meis endis – kui oleme puudustest aru saanud, seltsimehelikult tööd vaagunud, vanematelt kolleegidelt näitlejaloomingu sünniks nõu ja juhatus saanud.

Aime Unt

a) siirad silmad ja soe süda jäävad üha haruldasemaks ja küllap varsti on need n ä h t u s e d, mis jäävad “karmis eluvõitluses” üleliigseteks ja...;

b) vaimsus; tagasihoidliku tulemuse kerge geniaalseks kuulutamine; rahulolu – et me oleme head või veel paremad – mentaliteet

c) teatrikunstnikuna on probleem igapäevane töö. Kavandi realiseerimine võtab üha fantastilisemaid nüansse ja nõuab tehniliselt personalilt pikka meelt ja suurt leidlikkust. Materjalide kättesaamise ülikeeruline ja aeganõudev süsteem ei ole kohandatav teatri kalendriplaaniga ja klassikaline lause “Kunstnik ei jõudnud” on sageli teenimatu;

Lahendust ei näe, kuigi sellest on palju ja pikalt räägitud.

Mati Unt

Semper idem: meil pole enam (kui paar erandit välja jätta) teatrikriitikat. Ma ei räägi seda üksnes sellepärast, et mu neljateistkümnest lavastusest on kaheksa-üheksa arvustamata jäänud (mõtlen arvustuse all mitte lihtsalt pahatahtlikke vihjeid, vaid tõsist, teoreetilist kaasamõtlemit). Asi on palju laiem. Ma

ei räägi kildkondlikkusest ja erapoolikusest. Ei teata enam, mida tahta. Kriteeriumid on ähmastunud. Vahel tundub, et ülimalt kuulutatakse see, kui laval midagi (ei seesmiselt ega väliselt) ei toimu. Termineid kasutatakse valesti, iga kord ise tähenduses. Kes soovib inimest, kes heiaastusi, kes kontseptsiooni, kes mehelikkust, kes midagi, mida ei oska öelda.

Teater NO99 Internetis - www.no99.ee

Piletite ostmine

Teater NO99 pileteid on võimalik osta Internetis aadressilt www.piletimaailm.com Piletimaailma lehele saab ka teatri kodulehe alajaotustest “Kava” ja “Piletid”.

Ikka tekib olukordi, mil tahame kiiresti midagi öelda või jagada. Nii edastame infot lisaks kodulehele veel kolme kanali kaudu.

E-mail – Teater NO99 listiteated

See on kõige mugavam viis olla kursis pileti- ja müügiteadetega. Liitu teatri mailinglistiga www.no99.ee alamlehel “Piletid”

Twitter – www.twitter.com/TeaterNO99

Twitteri lühisõnumitega saadame jälgijatele uute artiklite ja kavalehtede linke. Edastame materjali, mis netis Teater NO99 kohta silma jääb.

Facebook – grupp “Teater NO99”

Facebookis jagame uudiseid ja korraldame vahel ka piletimänge.

Kohvik ja Jazzklubi

Järjepideva traditsioonina on Teatris NO99 toimunud jazzklubi üritused meie kohvikus, igal reedel kell 22:00. Nüüd aga on selles osas ees positiivselt kardinaalsed muutused – mitte jazzklubiga, küll aga kohvikuga, mis on saanud sootuks uue ruumi, ilme ja akustika, on liikunud terve korruse ülespoole ja avaneb teie ees kohe kui meie maja ukse avate. Uued söögid, uued joogid iga päev ja õhtu (v.a. pühapäeval) ja reede õhtuti vana hea jazz.

Kohvik on avatud E-N kell 10-24, R-L kell 10-01. Toitu saab tellida kuni tund enne kohviku sulgemist.

Jazzklubisse pilet 5/3 €. Samal õhtul teatrit külastanud inimesed saavad jazzipileti hinnaga 2 €.
Eesti Jazzklubi liikmetele pilet 2 €.

November

- R 01/11 22:00 **Brian Melvin`s Modern Times 55. juubelikontsert**
- R 08/11 22:00 **Matis Metsala autorikontsert**
- R 15/11 22:00 **Laura Junson & Band**
- R 22/11 22:00 **Taavi Kerikmäe - Mart Soo - Tom Blancarte (Eesti-USA)**
- R 29/11 22:00 **Jazzkaar esitleb: Marjamaa Brothers**

Detsember

- R 06/12 22:00 **A&B Section (Eesti-Taani) + Wilhelm (Eesti)**
- R 13/12 22:00 **Markku Ounaskari – Jaak Sooäär (Soome-Eesti)**

Piletiinfo

Kassa 660 5051
E-N 10-24, R-L 10-01

Piletid on müügil ka Piletimaailma müügipunktides ja internetis www.piletimaailm.com

Pileti hind 17 €, sooduspilet 13 €. Müügil ka kinkekaardid 34 €. Sooduspilet kehtib õpilastele, üliõpilastele, õpetajatele ja pensionäridele.

Broneeritud üksikpiletite väljaostmine hiljemalt üks nädal enne ja kollektiivtellimuste puhul kaks nädalat enne etendust. Pileteid tagasi ei osteta.

Teatris on avatud uhiuus kohvik E-R 10st 24ni ning R-L 10st 01ni. Toitu saab tellida E-R 10st 23ni ja R-L 10st 24ni. Lauda on võimalik broneerida ka ette kaetult või katmata.

Teatrimaja taga asuv autoparkla on õhtuti alates 18st publikule avatud. Rattaparkla on peaukse vestibüülis. Palume etenduse ajaks autot mitte parkida Kaitseministeeriumi ja meie maja ette.

Teater jätab endale õiguse teha mängukavas muudatusi. Ärajäänud etenduste piletid ostetakse tagasi või vahetatakse ümber kahe nädala jooksul teatri kassas (Sakala 3).

Teater NO99 on Eesti Etendusasutuste Liidu liige.

Theatre NO99
Sakala 3
10141 Tallinn

The ticket office and cafe are open from Monday to Thursday 10 a.m to 12 p.m., from Friday to Saturday 10 a.m. to 1 a.m. You can always book a table in cafe. Tickets are also available at the ticket offices of Piletimaailm. Ticket prices are 17 € and 13 €. The ticket office's and cafe's telephone number is 660 5051.

November

L 02/11 19:00	NO54	Kolmapäev	Esietendus	
P 03/11 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 8/15	ETV-s	
E 04/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
T 05/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
T 05/11 19:00	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Salme Kultuurikeskuses	
K 06/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
K 06/11 19:00	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Salme Kultuurikeskuses	
N 07/11 19:00	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Salme Kultuurikeskuses	
R 08/11 19:00	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Salme Kultuurikeskuses	
R 08/11 19:00	NO59	samm lähemale		
L 09/11 19:00	NO59	samm lähemale		
P 10/11 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 9/15	ETV-s	
E 11/11 19:00	NO59	samm lähemale		
T 12/11 19:00	NO59	samm lähemale		
N 14/11 19:00	NO63	Pedagoogiline poeem		
R 15/11 19:00	NO63	Pedagoogiline poeem		
P 17/11 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 10/15	ETV-s	
E 18/11 19:00	NO60	Iga eht südamelöök		
T 19/11 19:00	NO60	Iga eht südamelöök		
N 21/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
N 21/11 20:00	NO63	Pedagoogiline poeem	NET-festivalil Moskvas	
R 22/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
R 22/11 20:00	NO63	Pedagoogiline poeem	NET-festivalil Moskvas	
L 23/11 19:00	NO54	Kolmapäev		
P 24/11 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 11/15	ETV-s	
E 25/11 19:00	NO63	Pedagoogiline poeem	St. Petersburgis, Bolšoi Dramatitseskii Teatr	
K 27/11 19:00	NO57	Enesetapja	Paide Kultuurikeskuses	
K 27/11 19:30	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Münchner Kammerspieles	
N 28/11 19:30	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Münchner Kammerspieles	
R 29/11 19:00	NO57	Enesetapja	Vene Teatris	
L 30/11 19:00	NO57	Enesetapja	Vene Teatris	
L 30/11 19:30	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Münchner Kammerspieles	

Detsember

P 01/12 19:30	NO58	Ilona. Rosetta. Sue	Münchner Kammerspieles	
P 01/12 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 12/15	ETV-s	
T 03/12 19:00	NO59	samm lähemale		
K 04/12 19:00	NO59	samm lähemale		
N 05/12 19:00	NO57	Enesetapja	Vanemuine teatris	
R 06/12 19:00	NO60	Iga eht südamelöök		
L 07/12 19:00	NO60	Iga eht südamelöök		
P 08/12 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 13/15	ETV-s	
E 09/12 19:00	NO57	Enesetapja	Vene Teatris	
T 10/12 19:00	NO57	Enesetapja	Vene Teatris	
T 10/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
K 11/12 19:00	NO57	Enesetapja	Vene Teatris	
K 11/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
R 13/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
L 14/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
P 15/12 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 14/15	ETV-s	
E 16/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
K 18/12 19:00	NO65	Suur õgimine		
R 20/12 19:00	NO65	Suur õgimine		
P 22/12 22:00	NO56	NO99 Kunstikool 15/15	ETV-s	
R 27/12 19:00	NO54	Kolmapäev		
L 28/12 19:00	NO54	Kolmapäev		